

10.11.2011 г. / 10:58:47

## **Родолубие**

### **Битката при Варна**



**В битката при Варна на 10 ноември 1444г. кръстоносните войски на полско-унгарския крал Владислав III Ягело и унгарския пълководец Янош Хуняди са разгромени от турските войски на султан Мурад II. . Полският крал е убит в битката, а нов европейски опит за освобождаването на Балканите от османско владичество не се прави до Руско-турските войни от 19век.**

#### **Походът към Варна**

През септември 1444 г. армията на Владислав прекосява Дунава и навлиза в България. Тя се състои главно от поляци и унгарци и включва чехи, немци, хървати, българи (Фружин се присъединява към похода с личната си гвардия), власи, литовци, сърби, босненци, рутени, арменци и рицари. Унгарската армия е малка и недобре балансирана, а обещаната подкрепа от Албания и Константинопол не

пристига. Папски, венециански и генуезки кораби заемат проливите, а кръстоносците напредват към Варна, където трябва да се срещнат с папската флотилия, която да ги откара в Константинопол. Походът бързо минава през Северна България, където към кръстоносците се присъединяват българи от Видин, Оряхово, Никопол и други селища. На 10 октомври 4000 влашки конници под командването на Мирчо, най-големият син на Влад II Дракул, също се присъединяват. Кръстоносците минават покрай Оряховица, Шумен и Нови Пазар на път за крайбрежието.

Междувременно Мурад наема 80 000 азиатци и ги прекарва през проливите. В Румелия към него се присъединяват 20 000 войници.

## **Разположение на силите**

### **Кръстоносци**

Късно на 9 ноември голяма османска войска се приближава към Варна от запад. На военен съвет, свикан от Хуняди, папският легат Юлиано Чезарини настоява за бързо отстъпление. Християните обаче се намират между Черно море, Варненското езеро, стръмните гористи склонове на Франгенското плато (356 м) и врага. Чезарини тогава предлага отбрана посредством военните фургони на хуситите до пристигането на християнската флота. Унгарските благородници, чешките, хърватските и босненските пълководци го подкрепят, но Владислав и Хуняди отхвърлят отбранителната стратегия. Хуняди заявява: „Да избягаме е невъзможно, да се предадем е немислимо. Нека се бием с храброст и да почетем оръжията си“. Владислав приема позицията му и му поверява командването.

На сутринта на 10 ноември Хуняди разгръща 25 000-та

кръстоносна войска в дъга между Варненското езеро и Франгенското плато. 3500 членове на личната гвардия на краля от поляци и унгарци с две знамена, унгарски наемници и частите на унгарските благородници заемат центъра. Влашката конница е вдясно от центъра в резерв. Десният фланг разположен по хълма към с. Каменар се състои от 6500 мъже в пет части. Варадинският епископ Ян Доминек е начело, а Чезарини командва части от германци и босненци. Егерският епископ води собствен военна част, а военният управител на Славония Франко Талоци командва военна част от хървати. Левият фланг начисляващ 5000 мъже, разделени на пет части, е воден от Михаил Шилаги, девер на Хуняди, и се състои от трансилванците на Хуняди, българи, немски наемници и унгарци. Зад унгарците, близо до Черно море, са вагенбург, защитавани от 300-600 чешки и рутенски наемници под командването на хетман Чейка. Всеки фургон се заема от 7-10 войника и е въоръжен с бомбарди.

## **Турци**

Османският център е квадратна формация от 10 000 еничари и наборници от Румелия, разположени около две тракийски погребални могили. Мурад се настанява на едната от тях, откъдето наблюдава и ръководи битката. Еничарите копаят окопи и издигат две огради. Зад тях е лагерът с палатки, продоволствие, каруци и камили. Дясното крило се състои от спахии от Румелия под командването на Караджа паша, а лявото крило, разположени до дн. с. Тополи се състои от спахии от Анатолия, арабски наемници и др. под командването на Дауд паша. Зад първата линия има още 3000 спахии в резерв. На Франгенското плато са разположени еничарски стрелци и лека конница.